"VITEZ MaDo kreće na putovanje...

Vitezu MaDi je bilo dosadno
i krenuo je na putovanje, daleko od kuće.
Izvana bilo je hladno,
ali srce mu je bilo vruće
i zadao si je ideale, cilj težak,
s MaDom nije bilo šale, iako nije bio jak!
Želio je prodrijeti do Šane,
majka mu je spakovala sendviče,
a on - svjestan svoje mane
je ponio i novac za piće.

Zamišljao je put na kojem je hladno i isto,
ničega nigdje do njega,
sve snijeg, bijelo, čisto,
poput zeke je prelazio preko snježnog brijega
i potočića!
MaDo je uživao da sam sa sobom priča,
da mašta o nemogućem iz sebe!
MaDo se veselio kad ideju izdvoji!
On ne jaše bijelo ždrebe,
on nije princ! On postoji...

Pomalo se čudio što već nije stigao
do Šane! Jer zna gdje se krije...
Da se ranije digao...
Da se digao prije...
Nema isprike! Nije važno!
Šanu on voli, i želi snažno da kraljevstvo lažno
sruši!
Da veo mašte poruši!
Da Šana ga zbog toga propuši!
Da ima ga u duši...

Znao je samo da toplo je loše,
a hladno je pošteno!
Da energiju ljudi troše
i kad je hladno onda je i sneno,
kada je toplo onda se gine!
Vatra ubija iz blizine,
ali i iz daleka
i zato MaDo iz opreza
na autobusnoj Josipovački čeka,
tobože iz dosade, baš ovdje se zeza!

Preko sedam bilo čega
MaDo je prešao,
preko snijega...
MaDo je znao
da se bliži tren,
kad ugledati će osmjeh njen,
kad dospjeti će do misli,
do Šane iz snova!
Od sreće; žmarci su MaDu stisli;
poput zadojenosti nekih mu drugova...

I ugleda MaDo ogromnu građevinu
kakvu nije vidio u životu ni na slikama,
čak ni u kinu,
o takvoj ni u djetinjstvu mu nije mama
pričala i lagala,
zbog bajke se pred djetetom prenemagala!
"NE TREBA VAM VIŠE JELO!
NE TREBA VAM VIŠE VAGINA!
ZA VAŠ DUH I VAŠE TIJELO;
NAŠA - ŠANA HLADETINA!"

Pisalo je neonskim slovima na krovu!
Da li je ovo tvornica? Kupleraj?
Da li ću naučiti priču novu?
Da li je ovo raj?
Ivančica se ukazala!
Govnima se mazala!
Iznenadio se MaDo, jer očekivao je vješticu,
malu kuću, možda od čokolade!
I vidjelo se na MaDinom licu
da mu se reklame gade, da očekivao je više od MaDe!

Očekivao je da postane junak,
da ga zabilježi poezija,
da ovaj hladan zrak
mu poput piva prija!
Da čitaoci se poistovjete,
da zmajevi što bljuju vatru se slete
i on ih izbode mačem i riječima!
Da Šana shvati da baš nju voli,
da ne dopusti da zima
Šanu čuva u kući i školi!

Tanja!
Ime iz mnogih mojih epova...
'Poput pod injem granja'
obasipa hladnoćom dio snova, izazova!
Tanja! Prva ljubav iz prvog epa!
Tanja je uvijek bila bijela i lijepa!
Maštovitih li roditelja...
Ivana i Tanja!
Dva imena koja od uvijek su želja
onog što piše ova sranja!

I sa teme skreće, a zatim se navučeno vrati!
Kako prodrijeti unutra?
Vitez MaDo se pati
od večeri do ranog jutra
da u Dalmi pronađe rješenje
ulaska u ovu tvorevinu, da poštenje
pobjedi zlo - kao u svakoj bajci,
da može se vratiti kući
svojoj dragoj uplakanoj majci,
da ne mora se vječno s vješticama tući!

...i završava u LJUDOSVINJCU...

Dugo je MaDo psovao,
po vratima lupao,
urlikao, ludovao,
onda unutra upao!
Vrata se za njim bespovratno zatvore,
oko njega se ljudi namazani govnima stvore!
Toliko je unutra smrdilo,
kao da se Cejo, Hirošima, Raka
i još tisuću takvih isprdilo!
Unutra nije bilo u smradu zraka!

Ljudi su groktali poput svinja!
Govna po sebi srali, govna jeli, srali...
Neka vatrica u jednom kutu tinja,
hladnoća - toplom su govnu se radovali
i po tijelu ga mazali!
MaDo je ispitivao - oni su kazali;
"Grok! Grok!"
MaDo je prije nesvijesti
shvatio da preživljava šok,
da u Ljudosvinjac ga Ivančica smjesti!

Kada je povratio sebe, sjeo je uz vatricu
i osjetio da mu rastu uši!
Da osim govana na licu
uz vatricu koja se sve više puši
i uši su sve veće!
Pomisli MaDo: "Mene preći neće
ta Ivančica - vještica!"
i sjedne u prvi red gdje ovi se griju.
Uskoro zamahom glave; preko lica
dobi šamar svojih ušiju!

A onda Tramvaj Slavko, očito manji!
Odreže mu uši! Pređe kotačima!
Plamičak vatre se stanji
i poče noć koju ni u horor snima
MaDo nije sanjao! MaDo je stenjao, plakao!
Bol ušiju - bol u kut sobe ga je makao!
Govnima je rane pritiskao!
Govnima se liječio!
Topla govna na lice si stiskao
i razmišljao koliko se Ivančicom usrećio!

Ujutro opet uz vatricu, toplina;
uši rastu iz rane, boli!
Mnogih bez ušiju blizina,
zašto vještica Ivančica uši voli?
Zašto ih reže uz pomoć oca, s njima kuda?
Da li je luda? Toliko truda i tolika čuda,
a nema logike!
Što s time ima Šana - Tanja?
Da li iz ovog sranja, ove umobolne slike,
može izaći onaj što Šana ga proganja?

Ponovo vatra, uši ogromne, teške!
Ponovo kotači Slavka ih režu!
Ponovo ponovi MaDo iste greške!
Ponovo bolovi MaDino srce stežu,
stežu i čine ga depresivnim,
na život kivnim!
I MaDo bi rado se ubio!
I MaDo bi rado se odljubio, utekao!
I MaDo bi rado se izgubio!
I MaDo bi rado kod kuće u WC srao!

On se grije, uši rastu, se režu, tako danima!
Jednom MaDo shvati da samo toplina uši povećava!
Pomoglo mu je to što uši ne rastu isto svima
i onaj tko dalje od vatre sjedi i spava
ima sporiji ušiju rast!
Kolika emotivna slast
je vlastita pamet!
MaDo se ponosio sobom zbog rješenja,
osjećao se poput Kolumba kad osvajao je novi svijet,
osjećao se jakim, otpornim na hladnoće, poniženja!

Sjeo je s onima što su navikli na zimu,
navikavali se na zimu danima, mjesecima,
potpuno zanemario klimu
i kunuo se svojim viteškim precima
da će izdržati, na zimu se naviknuti,
da ga ponižava i ljuti
što Ivančica misli da je moćna, pametna,
da on ne može doći do Šane!
On zna da Šana zbog toga možda i neće biti sretna,
ali osvetiti će bar ove što govnima se hrane!

Počeo je u zimi uživati!
Grozio se topline!
Kada je morao ići srati
uživao je u hladnom da gaće skine,
ali govna onakva topla - isparavaju!
Mrzio ih je kao i ove uz vatru što spavaju,
pa im Slavko uši otuđi!
Glupi su! Nisu zaslužili rješenje!
Čovjek ako je od vještice Ivančice luđi,
zaslužio je poniženje!

MaDo je pametniji!
Dospjet će do Šane - Tanje!
Bio je sve sretniji
iako ni razloge najmanje
nije imao za optimizam!
Nije bio jedini i sam
kome nisu rasle uši! Koji je prokužio!
Primijetio je da ti ljudi odlaze na neke terapije,
da boravak im se ovdje odužio,
da poneko od njih je i nestao, vratio se nije!

...gdje pohađa POLITIČKU NASTAVU...

Nastava! Politička!
Predavala je pripravnica Špela!
MaDo pomisli; "Koja pička,
možda bi ova vještica se htjela,.."
i dobi šamar preko lica
uz riječi; "Ja sam vještica, a ne pica!
Vještica koja čita misli
svih vas,
vi pametniji - uz vatru se niste stisli,
ali ti - bezobrazan si kao pas!"

- "Eci, peci, pec, gdje je Kujavec?"
I MaDo dobi udarac u spolovilo...
- "Zapamti nisi ti ni kralj ni kec,
ti si 'dvičak' i nisi jak, kartanje se ne bi dobilo
na taku slabu kartu, i ako igraš na sebe
gubiš u startu, uostalom to najčešće tebe i zajebe!
Želiš li nastavu
ili ostaješ u govnima do vrata,
želiš li da čuješ o Šaninom stavu, da slavu
svoju povećaš penjanjem do slijedećeg kata?"

Prista. Što drugo. Mora!
Sjeo u prvu klupu.
Želi doći do nekih odgovora,
ne želi da na ovom skupu
bude među lošijima,
da sva ova pretrpljena zima
nema nikakvu svrhu i smisao,
da ovaj dio života i strahota
uzalud je opisao!
Sramota je da nedostaje mu hepienda ljepota!

Špela ih umiri, prozove,
svi ušute.
Svak' se smiri i viri u guzove ove!
Dobri su! Uopće oni ne slute
o čemu će ona pričati,
da li se ovdje vrijeme trati
ili krije tajna Šane,
da li razgolićena Špela je upućena,
da li istina ima dvije strane
ili je bajkoliko na jednu navučena!

"Oduvijek postoji svemir!
Život tek od nedavno!
Život je Šanin hir
i zapišite si ono glavno;
- Vruće je utopija,
hladno prija!
Vruće je rat!
Hladno mir!
Na slijedeći kat
vodi ulazak u svemir!"

Na Špelu jedan skoči,
pokuša je silovati, uplašiti!
U santu bijelu se pretvori u trenu, hladnoća koči!
Smrznuto tijelo spolovilom ne može nauditi!
Vruća glava izaziva sukob!
Topla je krv, nagon, drob!
"Afrika - ratovi, ljudožderi!
Eskimi - ljepota hladnoće!
Toplina - krvožedne zveri!
Hladnoća - zimski san zver hoće!

Temperament vodi u silu,
sila vodi u trenje!
Da li ste ikada dobru vilu
vidjeli da od vrućine stenje,
ili Snježnu kraljicu?
Da li ste na Hitlerovom licu
prepoznali blizinu vrućine,
osjetili da želi eksplozije
topline u kojoj se gine;
po ledu Rusiju osvojio nije!

Topli ljudi - energije puni!
Dopiru do Šane - ošamare
ako im po volji nije, ako se buni
ona kojoj osim vlastite kare
ne žele ništa podariti,
energija će san ostvariti,
povučenost vodi u neshvaćanje;
'Mekan je kao djevojčica!
Takav dečko to je sranje,
želim muškosti silu mu upiti s lica!'

A, jelo! Ubijenim životinjama i biljkama
čovjek nemoć dokazuje toplinom!
I vaša mama
kuha i plamena blizinom
ostvaruje mirise hrane!
Primjeri na sve strane,
a o dobru i zlu svi pričaju,
to ne postoji! Hladno postoji!
I vruće! Hladno je u raju,
u paklu vrućina znoji!

Sada će kraj prvog sata!
Ako netko nešto je pojmio,
ako shvaća, onda vrata
slijedećeg kata je skoro smio
proći! Za sada svi u Ljudosvinjac! Nazad!
Morate za zadaću, za domaći rad
napisati smisao prinošenja žrtvi,
smisao religije koja je krivac jer krije
da hladni su mrtvi,
da bog grijati ne smije, da Sunce pozitivac nije!

...i zahvaljujući pameti dopjeva u HLADETINOKUHNICU...

Vitez MaDo u Ljudosvinjcu je razmišljao;
"U ovoj priči smisao se u duhu logike nije ponašao,
između trećeg i četvrtog dijela uz Šanu sam stao,
na autobusnoj, tobože slučajno se našao!
Ljubav je toplina
i sušta su istina
njezine riječi;
'U nedjelju je bila zima, nisam izašla!
U subotu izgledi su najveći;
malo se primirila zima što nas je snašla!'

Šana je dobro! Vruće je zlo!
Šana ne može biti hladno već vruće!
Ako je istina to, onda ono Špelino naklapanje svo
želi da nas na krivi put odvuče, onda je juče
Špela lagala, poput Ivančice se prenemagala,
iz onoga što joj odgovara priču slagala!
Tanja, saznah prije dvije minute,
dolazi u grad u subotu!
Toplina izvire iz stvarnosti krute,
vrućina nije uvijek pad, hladnoći na putu!"

U tom trenutku,
neke sile poput konopaca
koji malom drvenom lutku
dopušta da glumi pajaca
su MaDu povukle u visinu!
MaDo u ustima proguta slinu, nanjuši hladetinu!
Miris! Hladetina se kuha!
Vruće - fuj! Hladetina od ušiju
bića sa nižeg nivoa koja su gluha
za snove što tajnu o Šani kriju!

Pojavi se Ivančica i nasmiješi;
"Spoznao si istinu! Šana je negativ!
Suprotnost koja pokušava da riješi
ono za što je život kriv,
ona je poput lakmus-papira,
sila između dva stanja svemira!
Ne postoji idealno,
zato Šana vjekovima
pokušava uporno i stalno
da uskladi smisao ljeta i zima!

Vrućine i hladnoće!
Topline koja je loša ako je prevruća!
Hladnoće koja smrznuti nejakog hoće!
Ista je smrt kada u vodi tijelo proključa,
ili se zaledi!
Ni jedno ni drugo život ne štedi,
pitanje je samo
što je pametnije;
Da li da odgovor znamo,
ili da nam poznat nije!?

Hladno je mlitavo, bezvoljno, nejako!
Kada ne bi bilo onih vrućih
svijet bi zauvijek bio tako, ne bi se mak'o, nije lako
kada za ovo se odlučih!
Odlučih da obučim!
Da se mučim
iako sam vještica, negativna,
i da ljudima
pričinim otkrivenja divna,
da shvate toplo srce u grudima!

Tanja! Iz tebe toplinu crpi,
ali crpi i hladnoću, ujednačava!
Tanja neće, ne želi i ne može da trpi
da tvoja luda glava
shvaća da se zacopala zaljubila,
ne shvaća da ljubav je sila!
Šana je jača od vrućine, hladnoće,
Šana je smisao svega!
Često ljudi radi nagona jedno na drugo skoče,
Šana je i tu stega!"

Hladetina se kuha, vrućina, mirisi ušiju
koji hladetinu čine,
koji u hladetini se kriju
poput tišine
koja je uvijek hladna za razliku od vike;
Sa prvog nivoa začuh urlike
onih kojima Slavko reže uši,
koji se govnima griju, jedu,
koji ne žele u svojoj duši
da osjete nemoći bijedu!

MaDo je urlikao od vrućine kazana
iz kojeg se širila para,
MaDo se ponosio što već nakon par dana
epizoda s prvog nivoa je bila stara,
što je pameću dospio do unapređenja,
što zna da Ivančica se mijenja
i da će popustiti, njemu dopustiti
da utekne,
čarobne riječi izustiti;
sigurno slobodu on će da stekne!

Uto se u govna, na prvi nivo vrati!
Špela mu u povjerenju reče;
"Usudio si protiv Ivančice srati, Tanja se plati
time što sloboda će da uteče, što neće
ti priznati napredak, što čisti zrak
nećeš dugo osjetiti, dao si znak
da shvaćaš, ali nisi trebao se zapaliti
za Tanju! Hladnoća je izlaz!
Nemoj se s životom šaliti,
Vještica će iz Tanje učiniti ti mraz!

...iz koje ga je, zahvaljujući gluposti VJEŠTICA IVANČICA vratila u Ljudosvinjac...

Ista shema; vatrica, govna, uši!
MaDo odmah, veoma rado ode u hladno!
Slavko i dalje rekorde u brzini ruši,
i dalje se ne osjeća jadno, već radno,
i voli što privređuje,
što urlike boli čuje,
što zna da kćer mu je sretna i očarana
i zadovoljna njegovim radom!
Pa mora se zaraditi; penzija, krediti, hrana,..
Poduzeće poistovjećujem sa stadom!

Dobra dresura! Ovce! Za novce kičmu lome,
za siću!
Zahvaljujući tome
ljudi mogu uživati u piću,
jer su zaradili!
Nekada su mi se gadili
a sada i MaDo radi od šest sati,
do sedam novine pročita,
u osam ide srati,
u devet za izlazak na užinu Zvonka pita!

Iz razmišljanja MaDu prenu Špela; "Nastava!
U učionicu!"
U učionici slika Ivančice i zastava;
nema šahovnicu! Divih se Ivančicinom licu!
Pa se nasmijah,
i osjetih strah
i Špeline riječi; "Smiješ se vladaru!
To je kažnjivo po ustavu!
Maštaš da vladaru ti smjestiš karu!
Nisi u pravu! Pamet u glavu!"

"Nastavljamo o toplome;
Kada se staklo pregrije
čaše se lome,
ni led dobar za staklo nije!
Staklo služi da tekućinu čuva,
prazna flaša je gluva za usta suva!
Staklo se u toplini tali
i oblikuje,
zbog toga mu objektivnost fali,
radi toga za sleđivanje sebe ne voli da čuje!

Inače!
Svatko pametan skače
kada ga opeče, i boli jače
i više plače
nego kod smrzotina!
Mlačna je vagina i slina,
ali nikada toliko vruća
da zagospodari,
proključa,
počne da pari!

Sjetite se bilo kojeg rata;
koliko negativne topline!
Pred hladnoćom vi zatvarate vrata,
radujete se kad Sunce sine
zato što niste obrazovani
i ovi 'Šanini dani'
vas podučavaju, uče, pamete;
Koliki je račun za struju?
Kolike li ljudi plaćaju namete
za toplinu kojom se truju!

'Dobar je dok se ne napije,
onda plane i bolje bježi!'
Ne! Taj čovjek dobar nije jer krije
u sebi vatru, na ljude uvijek reži,
ali se kontrolira
i daje im mira
dok alkohol ne oslobodi energiju,
dok ne osjeti da će mu sagoriti!
Svi ljudi u sebi toplinu kriju,
ali prevrući će uvijek se boriti!

Vrući su narodni heroji
i divljaci na stadionu!
Hladan se i slabijeg boji!
Vruć je miš koji će slonu
opsovati majku i krenuti u rat,
koji će radi frke srat', tući se znat',
koji ako deblji kraj izvuče
kad petorica se na njega sruče,
reći će; 'Nije dobro bilo juče...',
ponovo će sutra da se potuče!

Djevojci će takav prići i u par rečenica
objasniti da je želi!
Ako ne pristane... Pa ima i drugih pica
s kojima večeri može da dijeli,
a ljubav? To je za slabiće!
Kurve, tuče, utakmice, piće!
Piće jedino odgovara i mekanima,
mekan kada se napije
piše o onom što prima u snima,
tvrd izaziva, novu tuču snije!

Političari!
Oni su vrući!
Svaki taj čovječuljak stari
zna na svoju stranu ljude vući!
I ima moć da narod u boj za njega će poć! Tišina!"
Zvono. "Zapišite! Šana je vanvremenska dubina
procjepa topline i hladnoće. Ona je svrsishodna,
jer ujednačava i teži u sredinu.
Prikazuje se kao ideal pa mora biti lijepa i zgodna!
Bezobrazni ste! Ne slušate! Tišina! Želim tišinu!"

...odakle zbog ŠPELINE MILOSTI ponovo odlazi u Hladetinokuhnicu...

MaDo iz učionice ne izlazi,
MaDo sačekuje Špelu i poče:
"Špela molim te, znam da Ivančica te pazi,
da ona vlada i čini što hoće,
ali molim te pomozi!
Znaš da ovo me grozi,
da znam već dovoljno, da jedini tražim Šanu!
Da izađem van, učini!
Dopusti da za Šanom odem na svoju stranu,
da ne završim u hladetini!"

"Žao mi je MaDo! Učinila bih ti to rado,
ali Ivančica te još ne želi pustiti!
Zna da si nekada se njoj nad'o!
Možeš li rečenicu 'Ivančica je Šana!' izustiti?"
"Ne! Mrzim laži!" - "Samo ti kaži..." On lica
kisela je izusti i gle; hladetinokuhnica!
Ivančica viče - "Lažeš svinjo!
Opet! Drugi pokušaj!
Moj bijes do sada je tinj'o!
Strpljenju je sada došao kraj!"

"'Ha, ha ha!' Postaješ bijesna,
samim tim i vruća! Nekontrolirana!
Ti si samo glupača obijesna,
Tanja je Šana, ti si strana, nisi Šana!
Ovu hladetinu kuhaš iz obijesti,
takvi političari su česti;
seru protiv drugih; dižu bune,
a u stvari su gori!
Narodu glavu pune
da za njihovu moć se narod bori!

Koliko ima nivoa? Što me čeka?
Što trebam učiniti?
Kada bi bila neka
mogla bi me skiniti
s ove pokretne trake
i dalje mučiti ove ludake,
a mene zaboraviti kao i ja tramvaje
i pustiti me da na stanici Tanju
prepoznam po plavom autobusu koji tu staje,
do kada ćeš me držati na ovom usranom imanju?"

"Ja odlučujem! Zapamti!
Nije mi krivo
što tvoje srce Tanjom plamti
i ići ćeš i na slijedeći nivo,
jer meni si bio odvratan,
antipatičan, stran!
Nisam te zvala,
došao si sam! Klišeizirano!
Ako si već tolika budala
dopusti da budeš mi nešto strano!

Nešto strano što nema protekcije,
što uživa dok se grije,
što uživa dok pivo pije,
što uživa dok Tanju snije,
što uživao je dok ovdje nije,
što uživao je prije,
što uživao je da poput zmije
stihovima usmrti
neku djevojčicu kojoj krije
da oko mnogih se tako vrti!"

Otišla. U Hladetinokuhnici me ostavila.
Napredak!
Vještica nije dobra vila,
ali ovo je dobar znak
jer nije me nazad vratila!
Da li je shvatila, možda Špela ju potplatila?
Možda se smilovala, ili sam to zaslužio
već unaprijed, davno u gradu
joj se odužio,
zavolio je onakvu bezličnu i mladu!

Kako na nivo treći? Ovdje miriši,
kuhaju se uši i zrak je mastan!
MaDo - diši punim plućima i opiši
ovo kao u zimi pregrijan stan
i kuhinja u kojoj se hladetina kuha,
i majka koja je radi nervoze gluha
na želju da se prozrači!
Stakla uparena. "Tanja" - pišem prstom!
Majci to izazov znači;
"Ne šaraj! Zbog tebe ću preživjeti slom!"

Na MaDu je red došao za miješanje,
ogromna je kuhača!
Poput ljubavi koja od Tanje
čini oštricu mača!
Mača koji stoji pod vratom
MaDi koji u životu svom i svijetu zlom
ne uspijeva Šanu privući!
Sestra ti reče; "Jel' onaj tvoj obožavatelj
nabavio za 'Prljavce' karte?" - Otišla si kući,
a ja... Dobar miris ima taj hmelj!

Hmelj - pivo! Uši - hladetina! Šana - Tanja!
Da li i Šana je piće, jelo?
Da li i Šana je dio sutrašnjeg sranja
koje u Ljudosvinjcu grije tijelo?
Kako na treći nivo?
MaDi je krivo što ovo štivo
piše, a nema protekcije!
Što ne uspijeva pobijediti!
Što junak nije koji Tanju grije,
Tanju koja ga voli, a on ju štiti!

...te uspijeva doći do BLAGOVAOVLADNICE...

MaDo je hladetinu miješao,
trpio miris masti.
Kada bi na treći nivo prešao...
Neće valjda dolje pasti
u ljudosvinjac! Rješenje je u penjanju!
MaDo je želio sustići Tanju,
Ivančicu pobijediti,
uništiti,
obezvrijediti,
s Tanjom u Dalmi sok piti!

Razmišljao je. Razmišljao. Razmišljao
i onda se dosjetio!
Shvatio da rješenje je znao
i da dugo je štetio
sebi što ga nije primijenio!
Na sebe, ljut se pjenio
što je glup i zaboravan!
Što to prije nije pokušao,
što sanjao je to, što taj san
primijeniti nije znao!

Uzeo je kuhaču i hladetinu vrelu
stavio u usta, progutao!
Osjetio užitak i znoj na čelu,
jezik je opekao i odlutao
na nivo treći!
"Hladetina liječi!" - Ivančicine riječi
koje je zapamtio i iskoristio!
MaDo je presretan bio,
da je ovo zaslužio nije krio,
da nije uzalud se uz kazan grij'o!

Treći nivo - Ljudi polugoli
u mlačnoj sobi.
Svatko hladetinu voli
i zubima drobi
i usitnjava uši kuhane,
uživaju, debljaju se od hrane,
pričaju neke glupe šale,
leže, se izležavaju!
MaDo pomisli - "Koje budale!
Zašto pobjeći ne pokušavaju, zašto spavaju!"

MaDo ih to i upita.
Oni odgovore
da su zaljubljeni u Josipu, tj. Tita,
da se oni bore
za narodne mase,
da njih krase
revolucije tekovine,
da oni su ovdje radi naroda,
da u revoluciji se gine,
da nitko više ni ne želi da hoda!

"I mi smo bili na prvom nivou! Vidi ožiljke!
Sistem je ravnopravan i Ivančica je bog!
Ako su ljudi glupi i trpe kao biljke
onda nisu vrijedni blagostanja ovog!
Kada spoznaju božju ljubav i tome se posvete,
kada se sami sebi za prošlost osvete,
izbore, onda dolaze ovdje u blagostanje
i vladaju u ime Šane!
Ovo je Šanino imanje!
Razvoj ne smije da stane!

Ne bogohuli,
već se prilagodi!
Pravimo se da nismo čuli
što rekao si jer to vodi
na prvi nivo - ka Slavku!
Značajnu stavku
u životu čini toplina
zaljubljenosti u boga,
čini tišina
spoznaje vlastitoga!

Kolike žrtve - nismo mrtve ni brojali!
Koliko godina patnje i zablude!
Da smo ranije spoznali i znali da smo mali
komadići leda koji se ovome čude,
mali leteći ledići!
U životnoj priči čovječe ne viči,
Šana lediće usmjerava i štiti. Goni na nerad!
Čini mlako!
Ti to ne možeš, ne smiješ uništiti! Ti si mlad!
Vruć si jako!"

MaDo se pobuni - nastavi uvjeravati,
nastavi pričati svoju verziju!
MaDo je shvaćao da ljudi će priznavati
samo ono što u snovima si sniju!
MaDo je trpio i nije jeo Šaninu hladetinu,
jeo je nejestivo i gutao si slinu!
MaDo je bogohulnik, protivnik sistema!
MaDo je mučko kukavičje jaje!
MaDo je sve češća u Blagovaovladnici tema!
MaDo je otpor koji ne pristaje!

Zbog MaDe političari
su postali vrući!
Iako su stari oni u stvari
vole se tući, i sruči
se na MaDu lavina debelih mješina!
Sruči se i utuče tog đavoljeg sina
koji ne priznaje boga što ga hrani,
koji ne priznaje Šanu što ga je odabrala
da sistem brani, koji je na krivoj strani
i koji ne želi na sebi stvaranje svetoga sala!

...zatim ide DOLE u Hladetinokuhnicu I GORE u Blagovaovladnicu...

Izudaran i sav plav
poput Slavka kojeg su prebojali,
ali i dalje tvrdoglav,
i dalje spram Šane pijun mali!
Drugi nivo i Ivančica ljuta;
"Spasila sam te ovoga puta
od sigurne smrti budalo lajava!
Želja većine
je da se gore u miru živi, ždere i spava,
protivnik toga - gine!

Ako želiš blagostanje moraš se uklopiti,
prihvatiti mene - boga i povinovati
se većini, sa njima se stopiti,
sloboda se uvijek kalupom plati!
Većina upravlja jer i ima ih više,
zakon se prema želji većine piše!
Jedan MaDo ne mijenja svijet,
jedan MaDo mora mijenjati sebe!
Ptica - ako nije za u jatu let,
samu sebe gubitkom cilja zajebe!

Shvati da oni su stariji! Iskusniji!
Da vjeruju u mene i vole svoj položaj!
Da oni su hrabriji, od tebe robusniji,
da mom sistemu ne može doći kraj
zbog MaDe koji je mekan i slab,
ali i dosadan kao svrab!
Ti idiote istinu znaš! Jedini!
Ti si upoznat!
Ali kičmu pred njima savini,
jer slab si za protiv njih rat!

Ma šta im srao neće ti vjerovati!
Vjeruju meni godinama!
Boravak u ovom zdanju se plati
starim ljudskim manama!
Ljudi su poput ovčica;
ne prepoznaju krivca
koji im vunu striže
ako ih hrani i grije,
priči će pastiru još bliže,
i ako im pastir krv pije!

Pazi! Vraćam te gore! Glavu čuvaj!
Čuvaj tijelo od napada bijesa!
Ako ne želiš ostani ovdje i kuvaj
hladetinu od ušiju - ljudskoga mesa,
od ljudi koji kad se uspnu na ljestvici
zaborave na težnju da u vici
i buntu traže rješenje i za ostale!
Ljudi su sebični,
bubice male koje se sobom hvale,
ljudi su samoljublju vični!"

Gore su malo se ohladili!
Doduše
i iznenadili,
jer sliku si ruše
povratkom MaDe! Zar bog danas prašta!?
Njihova mašta i priroda tašta
je vjerovala u kažnjavanje!
Ako Šana želi tako...
Pravo na milost i milosti davanje
ima samo bog čija odluka veseli jako!

Veseli i ako se ne slažu i ako planu!
MaDo je znao da samo vrući mogu gore!
Da samo vrući mogu jesti hranu
koju tvore
uši sa glava!
To je strava,
jer uši su od novih na prvom nivou! To su ljudi!
Zaboravili su da i njihove uši su rezane!
I MaDo se čudi, ludi, trudi se i budi
razum političara... Antipatija na sve strane!

Vrući vladaju vrućima!
Vrući vladaju hladnima!
Vatra što manje ima dima
bolje novo drvo prima!
Za vladavinu treba sila i većina odobrava
da vlada u ime svog čvrstog stava
osudi jadnika
koji prosi,
koji se preplaši kad vika
milicajca mu batine donosi!

Vrući su većina, barem to biti žele!
Ovdje se na vruće i usijane
dijele
i svatko želi da svoje mane
sakrije u vici!
Vrući su pobjednici!
Njih gubici ne interesiraju,
hladni se skriju
kad vrući se nerviraju,
kad zastave viju!

MaDo je sjeo u kut i maštao o ledićima,
o Dalmi, o Valentinu,
u svojim najljepšim snima je plima
osjećanja izazvana željom da u kinu
ti gledaš 'Erika Vikinga', ili bilo šta drugo!
MaDo se ovima i rug'o i potajno cug'o
i čekao razvoj situacije,
bio je spreman da ga ovdje kinje,
bio je spreman na racije
i provjere od svake debele svinje!

...da bi ŠPELA MaDu PUSTILA VAN...

Isto! Svakog dana isto!
MaDo se privikava;
"Ovdje je barem čisto
i u miru može da se spava,
dobro je ako šutiš, onda te zanemare,
ne smiju samo da im priče kvare
slike moći s kojom se poistovjećuju,
slike Šane koja je svetinja,
oni ne vole, ne žele da čuju, oni se truju
vjerom u ljubav dok vatra tinja!

Ljubav je za njih poštivanje
nadređenoga!
Ljubav je dobivanje
od boga!
Toplina i hladnoća su isto stanje..."
MaDo se sjeti Tanje,
da je subota,
da Tanja će u grad,
MaDi poče po glavi da se mota
misao; "Ja pobjeći moram sad!"

I MaDo proključa, eksplodira,
rasturi se u komade!
I MaDo ne daje mira,
nema mira od MaDe
dok se ne izbori, pored Tanje stvori,
MaDo gori!
Posta gori od ovih - nasilan!
MaDo se potuče!
Ne, to mora da je san,
da MaDo popodne spava kod kuće!

Špela ga umiri svojom rukom,
i začudi i obraduje
svojom odlukom
koju on već dugo želi da čuje;
"Ivančica je u gradu subotom!
Nemoj mi ovdje praviti lom,
pustit ću te pobjeći
i onda se izgubi!"
- "Ali šta će ti Ivančica reći!"
- "Ni ona te baš ne ljubi!

Mrzi te kao i ja, malo manje!
Ne želi te ovdje, ali te ne oslobađa,
jer tvoje dosađivanje ti daje na znanje,
s tobom se svađa svaka od tebe mlađa
jer si joj stran,
dosadan
i mržnja se rađa, ali Ivančica je jaka
i tvoje puštanje
nije odluka koja je laka, jer čemu ludaka
pustiti da ide do Tanje!

Idi! Da te ne vidim nikada,
Ivančica će to mi prešutiti
jer bila je do grada, riješila se smrada,
ne - neće se na mene ljutiti!
Ovo je slabost, gubitak energije,
a Šana ne smije da se grije
poput opterećene baterije
i zato te pušta pripravnica!
Šana kriva nije, ona i prije,
i sada i sutra je neukaljana lica!

Kada bi ona te pustila, dvorac bi se srušio,
jer slabost temelje podriva!
Idi! Dabogda da se ugušio
u Dalmi od piva!
Dabogda da Tanja te sretne!
Dabogda da Tanju Slavko u sebe metne!"
-"Ha! Treba vam toplina a serete,
treba vam moć i volite vlast!
Zašto vladari terete
vojnika što u ratu mrtav mora past!

Politička nastava! Naklapanja!
Sve znate, a smeta vam obični MaDo!
Idem! Vani je Tanja
i nisam se nad'o i idem rado,
ali sam kivan
što svijet snivan
je pokazao se kao utopija,
što nisam se izborio već me puštate!
Borio... Da li i meni sila-toplina prija?
Borio... Da li vam se ikada oslobođeni vrate?

Ali nešto mi smrdi... Ne shvaćam priču;
Ako je Tanja Šana, opasnost postajem
jer ovi što sada Ivančici kliču
ako im ja pravu Šanu dajem
prelaze kod mene,
vi ste onda poništene!
Zašto me vas dvije gurate
ka Tanji?
Kao da mi lažnu Šanu poturate
da opasnost po vas se smanji!"

Nasmiješi se zlokobno Špela...
Znam da sam u ćorsokaku,
da hladetina nije samo vrsta jela
i da u ovom mraku
me drogira,
ona koja ne daje mira iz hira
ovim jadnicima, a meni daje
Tanju!
Zbog toga interes za Tanju nestaje!
Zbog toga MaDo je uzalud bio na putovanju!

...gdje MaDo SE NAPIO i mamuran krenuo kući."

MaDo je vani! Sa mrzovoljom
se vrzmao! Ova odvratna zgrada,..
Ivančica je učinila ga goljom,
bolje da zmajeve savlada, da mrtav pada,..
Nije želio ni trčati
u grad, pored Tanje stati i srati
svoje poznate priče!
MaDo je umoran,
jedva se miče i želi piće,
nije presretan što izašao je van!

Tanja - Šana! Previše jednostavno!
To ne može biti!
MaDi je zbog toga sve ravno
i želi uništiti
slobodno vrijeme jer ne postoji razlog!
Kao što nekome treba bog
da uradi dobro djelo,
tako MaDi treba u Šanu vjera
da korača smjelo,
da sebe na život natjera!

Ovaj put je bez veze pravio!
Ponovo početak!
Nikada MaDo još nije slavio
pa ni ovo nije izuzetak,
ali vani je snijeg, hladno,
on se osjeća jadno i gladno,
on nema više sendviča,
mora zavarati stomak,
kada bi barem uz pomoć pića
u bar jednoj strofi bio junak, jak!

I MaDo se napijao!
I priznao si neke stvari;
Da radi posla se šišao i brijao,
da stari, da se kvari
slika koju vidi očima!
Da i ova zima
će proći bez Šanine ljubavi!
Da bi već trebao
barem u neku da nešto stavi,
da dugo nije jebao!

Bio je sit i hladnoće i topline
i Tanjine blizine,
želio je da se gol skine
kada mu to u glavi sine,
da se ne sjeća sutra
povračotine, koja iznutra
želi izaći poput MaDe
koji se oslobodio!
Povraćanje je dio parade
vojske koju je bog oplodio!

Oplodio bezgrešno i dao joj tenkove,
avione, bombe i nepotrebne ljude
koji imaju svoj svijet i snove,
ali sila i moć kada polude
rat stvore,
onda se bore
oni koji žele,
ali i koji moraju,
onda se Ivančice vesele
jer samo tako uspijevaju da traju!

Koraci su odzvanjali glavoboljom
i da se MaDo okrenio i pogledao
vidio bi zdanje i sjetio se da svojom voljom
je krenuo za Ivančicom, MaDo bi znao
da i Tanja je sumnjiva, MaDo bi poželio da pliva
preko piva, da zdanja siva
prefarba osobom što je kriva
za zločine!
Da toplina postane mrtva, hladnoća živa,
da se ne gine, da hladno Sunce sine!

MaDo se nije okretao, iako bio je blizu!
Nije imao potrebu za ničim!
Imao je svoju vlastitu krizu
i plakao je, iako u Dalmi dim
je bio rjeđi nego inače!
MaDo nije primijetio da plače,
ali je primijetio
da piće
koje je uvijek uzdići htio
ga povuče, čini vruće da urliče, viče, se miče!

Stalno pitanje; "Da li Šana postoji?"
Da li poput djevojčice u pubertetu
su svjetovi moji
na moju štetu!
Zašto ne mogu da ne maštam,
zašto uvijek ostajem izgubljen, sam!
Pojavila se Ivančica, iz grada vraćala
i rekla;
"Pripravnica Špela je na ispitu pala
kad ova budala joj je utekla!

Dobit će otkaz!
Tebi ću iz gađenja pomoći zagonetkom;
'VANI JE MRAZ!
TI SI OVE ZIME PRED NOVIM POČETKOM!
NAĐI TANJU! VRAČARU:
BABU DOSADNU I STARU
KOJA IMA KUGLU KRISTANU!
TADA ĆEŠ DOZNATI
DA ZBOG NAS ZAOBIŠAO SI ŠANU STALNU,
DA UNAZAD, MNOGO UNAZAD, MaDo MORA DA SE VRATI!'"

EPOPEJA 'ŠANINI DANI' - 'ŠANINI DANI XV'
TRILOGIJA "BAJKA O ŠANI" - 'HLADETINA' - KRAJ